

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 aprilie 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Ioan 5:36-47**: „*Dar Eu am o mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis. Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața; și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El.*

Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. Și nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața! Eu nu umblu după slava care vine de la oameni. Dar știu că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu. Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.

Cum puteți crede voi care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu? Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea. Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?”

La rândul meu, doresc să vă spun tuturor „Bun venit!” în scumpul și sfântul Nume al Domnului și Mântuitorului nostru! Domnul cheamă afară pe poporul Său din toate popoarele, limbile și națiunile. Noi putem da mărturie despre foarte multe lucruri din ultima călătorie de acum două săptămâni din Cuba și de fiecare dată noi am fost bucuroși și binecuvântați de faptul că Dumnezeu a făcut Cuvântul Său atât de viu. După adunări ați fi putut vedea ce rezonanță și rezultat a avut vestirea Cuvântului în aceia care l-au auzit.

Ziua de azi și cea de mâine sunt două zile deosebite. S-au împlinit 60 de ani de la semnarea tratatelor romane. Pretutindeni sunt publicate articole cu titluri care se învârt în jurul acestei teme. Aici sunt

fotografii cu papa în mijlocul unui grup de 27 de conducători și șefi de guverne din Europa, iar el este persoana centrală. Vedem ce se întâmplă acum, chiar și între luterani și biserica romano-catolică, vedem că pretutindeni este vorba doar de unitate. Dar ce fel de unitate? Domnul nostru a zis: „Tată, Tu în Mine, și eu în ei astfel ca noi toți să fim una”. Nu o unificare politico-religioasă sau o unitate religioasă. Ci Dumnezeu în Hristos și Hristos în noi, nădejdea slavei. Nu putem intra în toate detaliile a ceea ce s-a întâmplat cu 150 de ani înaintea Reformei. Nu în urmă cu 500 de ani, ci în urmă cu 650 de ani. Atunci Dumnezeu a trimis un Wycliffe în Anglia și un Jan Hus în Praga și un bărbat al lui Dumnezeu, Erasmus, în Rotterdam care a fost primul care tradus biblia în limba greacă pentru prima dată în Europa. De la separarea religioasă din anul 1050, toți cei ce trăiau sub sfera greacă au rămas la traducerea greacă a bibliei, și toți de sub sfera romano-catolică au traducerea Vulgata a Bibliei. Între aceste traduceri erau diferențe, dar nu vom intra în detalii. Totuși trebuie să spunem că în toate timpurile Dumnezeu a trimis treziri, fie mici, fie mai mari. Cum am spus deja, cu 150 de ani înaintea Reformei, prin Luther, oamenii au găsit har înaintea lui Dumnezeu. Jan Hus a fost ars pe rug în Konstanz doar fiindcă el a vestit Cuvântul lui Dumnezeu în limba lui maternă și n-a putut suporta ceea ce provenea din Roma. Bărbații lui Dumnezeu și-au dat viața astfel încât să aibă loc această victorie din timpul Reformei. Și Erasmus din Rotterdam a fost un bărbat al lui Dumnezeu. Toate trezirile care au urmat le voi scrie în scrisoarea circulară. Din pricina multor călătorii n-am putut termina scrisoarea circulară, dar dacă va vrea Dumnezeu în 14 zile va fi gata. În mod deosebit am enumerat trăirile cu Dumnezeu prin care mie mi-a fost transmisă o răspundere foarte mare.

Astăzi avem o zi de aducere aminte. Astăzi, în urmă cu 55 de ani fratele Branham a primit porunca pe care i-a dat-o Domnul. Pe 1 aprilie 1962 fratele Branham a zis: „Îngerul Domnului mi-a poruncit să nu fac călătoria în Zürich, ci să mă reîntorc în Jeffersonville și să depozitez hrana”. El a descris viziunea pe care a văzut-o, el a văzut multe coșuri pline cu alimente naturale pe care el le-a dus în tabernacol. Întotdeauna Dumnezeu folosește niște pilde foarte simple și naturale ca să explice lucrurile supranaturale. Toate cele patruzeci de

pilde pe care Domnul ni le-a lăsat sunt niște simboluri naturale pe care fiecare le poate înțelege. Pentru mine 2 aprilie 1962 este cea mai importantă zi din viața mea, când de prima dată am auzit vocea Domnului. Eu îmi dau seama că unii au probleme mari ca să creadă într-adevăr că un frate Frank a auzit această voce minunată și puternică a Domnului cu urechile lui.

Voi intra pe scurt în câteva detalii. Dar înainte să fac aceasta doresc să citesc Cuvântul pe care l-a primit apostolul Pavel din Fapte 26:16-18: „*Dar scoală-te și stai în picioare; căci M-am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe care le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe care Mă vei vedea făcându-le. Te-am ales din mijlocul norodului acestuia și din mijlocul Neamurilor la care te trimit, ca să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină, și de sub puterea Satanei la Dumnezeu; și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți*”.

Această trimitere este minunată, foarte clar exprimată și descrisă, fie în Fapte cap. 9, 22 sau 26. Este bine dacă noi putem reciti aceste capitole ca să vedem cât de important a fost aceasta pentru bărbatul lui Dumnezeu, ca să dea mai departe ce i-a fost spus la trimiterea lui și aceasta s-a și împlinit în realitate.

Din Fapte 13 citim de la vers. 46-48: „*Dar Pavel și Barnaba le-au zis cu îndrăzneală: «Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri. Căci așa ne-a poruncit Domnul: «Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.» Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut*”. Amin.

Credința este un cadou din partea lui Dumnezeu. De cine Dumnezeu se îndură acela va crede așa cum este scris în Scriptură. Noi am citit-o în Cuvântul de introducere: „*Voi cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar nu vreți să veniți la Mine ca să aveți viața!*”. În Cuvântul lui Dumnezeu a fost făgăduit Mântuitorul, începând cu Gen. 3:15: „*Sămânța lui Dumnezeu va veni ca să zdrobească capul Șarpelui și să ne aducă mântuirea*”. Fratele

Miskys a reamintit din Is. 35, că atunci când avea să vină El cei orbi vor vedea, cei șchiopi vor umbla. Învățații și preoții au învățat pe alții din Scriptură, dar ei n-au avut descoperirea Scripturii, n-au recunoscut ce s-a împlinit atunci și ce era scris în Cuvânt că trebuia să se îplinească pentru timpul lor.

Frați și surori, noi ar trebui să fim foarte mulțumitori pentru harul lui Dumnezeu că astăzi trăim într-un timp cum n-a mai fost niciodată. Doar să-ți pui întrebarea: încotro se îndreaptă totul? Nu se căsătoresc doar bărbați cu bărbați, femei cu femei, ci ei se căsătoresc chiar și cu animale. Nici nu-ți poți închipui ce se întâmplă pe acest pământ. Pretutindeni ei vorbesc despre religie, despre credință, despre toleranță. Noi nu judecăm pe nimeni, dar noi credem că omul trebuie să trăiască mântuirea sufletului, să fie eliberat de sub puterea Satanei și de aceste legături satanice. Pentru aceasta a și venit Domnul: ca să mântuiască pe cei păcătoși, ca să ne dăruiască viața veșnică prin harul Său. De aceea este această veste originală precum a hotărât-o Dumnezeu dinainte, și anume Fapte 3:19-21: *„pe El, pe Mântuitorul nostru Isus Hristos pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”*.

Noi suntem mulțumitori din toată inima noastră că Dumnezeu ne-a dat această legătură directă în istoria Lui de mântuire. În ultimul timp, din când în când, am vorbit despre această temă, că trezirile care au avut loc au avansat tot mai profund în Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare trezire a fost o binecuvântare nouă care a venit din partea lui Dumnezeu. Dar cândva a venit și anul 1906 pe strada Azusa din Los Angeles, când a fost revărsat Duhul Sfânt și a avut loc restituirea darurilor duhovnicești. Dar care a fost rezultatul? Ei n-au recunoscut că Dumnezeu a dat o chemare și o trimitere și anume una care a fost anunțată și vestită deja în Vechiul Testament în Mal. 4:5-6b.

Eu sunt foarte întristat în interiorul meu. Am uitat statistica în birou, dar aceasta spune că într-un loc sunt 37, dincolo 39, 72, 80, 85 milioane, dar mișcarea pentecostală cu carismatică cu tot sunt 300 milioane, și toți aceștia trec pe lângă Dumnezeu. Toți cred ceea ce doresc ei să creadă. Se întorc la Sinodul de la Niceea, la diferite crezuri străvechi despre care nu este scris nimic în Scriptură. De ce? Fiindcă ei

n-au primit trimiterea pe care a dat-o Dumnezeu prin fratele Branham. Făgăduința din Vechiul Testament a fost: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*”. Așadar, la sfârșitul timpului de har Dumnezeu trebuia să-Și împlinească făgăduința, trebuia să trimită un proroc care trebuia să ne aducă înapoi la început, la Dumnezeu, la Cuvântul lui Dumnezeu, la origine, la temelia care a fost pusă de apostoli și proroci, așa cum a scris-o și Pavel către corinteni.

Ce le folosește carismaticilor? De asemenea eu am auzit că în a patra duminică din aprilie, când eu voi fi în Paris, unul din cei mai renumiți carismatici va fi și el acolo. Întrebarea a fost: „oare n-ar fi necesară o discuție?” Dar cu cine? Cu un bărbat care se întoarce la mormântul Kathrynei Kuhlman ca să primească putere de la ea? Un bărbat care a fost și la mormântul lui Aimee McPherson ca să primească și de acolo putere? Nu și iarăși nu! Cu un astfel de om n-am ce vorbi. Acești renumiți evangheliști carismatici n-au recunoscut ziua lui Dumnezeu, toți își zidesc împărăția proprie și niciunul din aceștia nu zidește în Împărăția lui Dumnezeu și n-are o chemare dumnezeiască. Noi o spunem foarte clar: fratele Branham a avut o trimitere directă din partea lui Dumnezeu, așa cum i-a fost spus și prorocului Ieremia: „*mai înainte ca să fi ieșit tu din pântecele mamei tale, Eu te pusesem deoparte și te făcusem proroc al neamurilor*” (Ier. 1:5). Și aceasta am spus-o deja: stâlpul de foc a stat deasupra capului fratelui Branham trei ore după nașterea lui în camera în care era. Moașa, mama lui și toți care erau acolo au văzut stâlpul de foc și n-au înțeles ce era acea lumină supranaturală. Dar fratele Branham a fost ales deja de la nașterea lui pentru o slujbă deosebită. După aceea a avut aceste trăiri supranaturale.

Frați și surori, eu sper, în special pentru cei ce sunt de curând în mijlocul nostru, ca ei, cu ajutorul lui Dumnezeu, să înțeleagă despre ce este vorba acum, și anume ce dorește să ne spună Dumnezeu pentru ca toți să avem parte de ceea ce a hotărât El pentru timpul acesta și ceea ce face El acum. Noi trebuie să reamintim două sau trei lucruri. Pe 11 iunie 1933 vocea Domnului a răsunat din norul de lumină supranatural pe care l-au văzut peste 4.000 de oameni și glasul Domnului a răsunat: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui

Hristos, la fel ești tu trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Unde este respectul față de Dumnezeu? Unde rămâne respectul față de ceea ce a făcut și poruncit Dumnezeu într-un mod supranatural? Dumnezeu a dat această trimitere, El a planificat-o și tot El a și împlinit-o. Oamenii trec pe lângă aceasta și înseamnă că ei îl resping pe Dumnezeu și trec pe lângă El. Așa ceva nu se poate.

Eu sunt foarte mulțumitor fiindcă am avut ocazia să am parte de câteva adunări împreună cu fratele Branham, fie în anul 1955, fie în anul 1958 sau 1962; toate acestea au fost niște adunări minunate. Eu am fost martor, am văzut și am auzit ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. În 1 aprilie 1962 fratelui Branham i-a fost spus: „Să nu faci călătoria în Zürich, ci întoarce-te în Jeffersonville și depozitează hrana acolo, căci Dumnezeu va trimite o foamete pentru ascultarea cuvintelor Lui”. Apoi a fost și 2 aprilie, și dacă iei în calcul diferența de fus orar de 7, 8 ore îți poți da seama că a fost aproape în același moment când Domnul a poruncit ce trebuie să fie făcut.

Eu o spun aici înaintea Dumnezeului atotputernic care va judeca pe cei vii și pe cei morți. Eu nu L-am rugat pe Dumnezeu să facă așa ceva cu mine, eu n-am știut niciodată că Dumnezeu îmi va vorbi cândva. Aceasta a fost ziua pe care a făcut-o Dumnezeu. Pe strada Luisen, nr. 160, în Krefeld, noaptea trecuse și era revărsatul zorilor, era puțină lumină, dar soarele încă nu răsărise. Am tras perdeaua deoparte, sezonul ploios trecuse și eram bucuros că nu sunt nori pe cer. M-am întors în mijlocul camerei, m-am rugat foarte scurt, m-am uitat la geam și apoi s-a întâmplat. Așa cum voi auziți vocea mea, n-a fost o voce în inima mea, ci eu am auzit-o cu urechile mele: „slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Eu te voi trimite în alte orașe ca să vestești Cuvântul Meu”. Reacția mea a fost: „O, Doamne, ei nu mă vor asculta. Ei au totul din belșug”. Când am terminat de spus aceste cuvinte s-a întâmplat un lucru și mai minunat: eu am fost luat din acest trup, într-un trup schimbat, și din acel trup am putut vedea cum mâinile mele erau întinse. Din trupul duhovnicesc mi-am putut vedea trupul pământesc și am putut auzi ceea ce am spus eu. Eu am spus: „O, Doamne, ei nu mă vor asculta”. Atunci a venit din nou vocea Domnului: „Va veni timpul când ei te vor asculta”.

Despre ce este vorba? Este vorba ca să fie vestit Cuvântul lui Dumnezeu. Nu niște răstălmăciri, ci să fie vestit Cuvântul original al lui Dumnezeu. Eu spun aceasta nu doar din pricina mea, ci spun aceasta cu o inimă mulțumitoare față de Dumnezeu meu. În peste o mie de predici nu trebuie să mă corectez în nimic fiindcă eu am vestit doar Cuvântul veșnic valabil al lui Dumnezeu care este scris negru pe alb. Nici o singură dată nu am vestit vreo răstălmăcire, ci în toate predicile am vestit doar Cuvântul, prin harul lui Dumnezeu. Aceasta a și fost porunca directă a lui Dumnezeu. Și acest lucru va fi scris în scrisoarea circulară. Scuzați-mă dacă voi reaminti câteva trăiri care au o mare importanță pentru mine. Eu n-o spun din pricina mea, ci o spun doar ca voi să știți că cine trece pe lângă ceea ce Dumnezeu a hotărât, a împlinit și a dovedit într-un mod supranatural pentru timpul nostru prezent, pe lângă acela și Dumnezeu va trece.

O zi deosebită a fost și în aprilie 1980 când am fost în Franța, Marsilia, împreună cu fratele Alexis Barilier. Nu știu dacă aici este vreunul din acei frați care m-au însoțit atunci, dar atunci mi-a fost pusă această întrebare de prima dată. După adunare am fost întrebat cu privire la cele șapte tunete, iar atunci eu le-am răspuns: „Nu știu. Noapte bună!” Apoi m-am dus în camera mea din hotel. În următoarea dimineață, așa cum auziți acum vocea mea, mi-a fost spus: „slujitorul Meu, scoală-te și citește 2 Tim. 4. Eu îți voi vorbi”. Ce aveam eu de făcut? M-am sculat am luat Scriptura și am citit. Iar după ce am citit, mi-am putut pune Biblia pe măsută, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Iubite Domn, la fel de sigur cum Tu mi-ai poruncit să citesc acest verset, la fel de sigur ceea ce au vorbit cele șapte tunete în Apoc. 10 n-a fost scris ca Cuvânt al lui Dumnezeu și prin urmare nu poate fi vestit”. La aceasta eu pot spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Este ceva desăvârșit. Dacă Domnul spune ceva atunci este desăvârșit. Nu mai există niciun fel de discuții, nimic, nimic. Noi suntem mulțumitori pentru faptul că Dumnezeu are grijă de noi, ocrotește toată Biserica Lui astfel ca să nu se strecoare sau să se răspândească răstălmăciri în Biserică, ci toți să fie învățați prin Cuvântul și prin Duhul lui Dumnezeu; și toți să fie introduși în Locul Preasfânt, acolo unde Domnul Dumnezeu ne descoperă Cuvântul Său direct prin harul Său.

Vă puteți închipui ce vorbesc despre mine acești frați cu „învățătura tunetelor”. Dar aceasta o lăsăm în seama lor.

Dragi frați și surori, aș putea să vă relatez trăire după trăire. Dar întrebarea este: ce importanță au trăirile mele pentru voi? Important este că în timpul nostru Domnul i-a vorbit fratelui Branham, mi-a vorbit mie, unui frate Frank, cel mai nevrednic dintre toți, și ne-a dat trimiteri, porunci.

Mă gândesc și la trăirea din octombrie 1976, când m-am întors de la agenția de turism cu biletul de avion, am mers pe strada Lech, nr. 7, am intrat în birou și tocmai voiam să mă așez. Și așa cum auziți voi vocea mea deodată am auzit: „slujitorul Meu, anulează călătoria în India!” Eu aveam biletul în mână și am auzit vocea Domnului care mi-a poruncit: „slujitorul Meu, anulează călătoria în India!” și știți ce am făcut? M-am dus în pădurea din apropierea Krefeldului, la Fortswald, și m-am rugat Domnului Dumnezeu și I-am spus că toate adunările sunt pregătite și trebuie să mă duc. Aceasta s-a întâmplat la ora 10 dimineața, iar la aproximativ ora 11 fără un sfert eram din nou în micul birou; așa cum auziți voi acum vocea mea, am auzit din nou, dar cu o voce cu mult mai poruncitoare: „slujitorul Meu, anulează călătoria în India!” Vă puteți închipui harul minunat al lui Dumnezeu? Atunci s-a și întâmplat că acel avion cu destinația Madras, care tocmai decolase din Bombay, a explodat, a ars în flăcări și toți pasagerii aflați în el au murit. Numele meu era deja pe lista pasagerilor care muriseră. Atunci capitala era la Bonn, și de acolo ei au sunat în Krefeld și au anunțat: „misionarul dumneavoastră Ewald Frank este pe lista pasagerilor morți”, iar eu eram chiar în birou când a fost primit acest telefon. Vă puteți închipui așa ceva? Nu știu dacă puteți înțelege această credincioșie a lui Dumnezeu. Această zi este o zi deosebită în istoria mântuirii, nu în istoria mea, ci în istoria lui Dumnezeu. Aceluiași frate Branham care a primit porunca ca să vestească acest mesaj, același frate i-a fost spus: „Nu tu, ci mesajul va fi premergătorul”. De șaptesprezece ori fratele Branham a repetat acest fapt.

Dacă privim în urmă, în anul 1962 avem vârsta de 29 de ani, iar acum am 83 de ani. Dar în toți anii care au trecut Dumnezeu a dăruit har după har. Noi am purtat acest mesaj până la marginile pământului. Când vreodată a mai fost posibil ca un singur om să viziteze 160 de țări

și să vestească Cuvântul în multe țări și în mai multe orașe? În India am fost în 23 de orașe și am vestit acest mesaj minunat despre harul și mântuirea lui Dumnezeu până la cel mai nou stadiu: că Dumnezeu va readuce totul în starea originală. Pentru acest scop a fost trimis și fratele Branham. Multe duhuri s-au despărțit la persoana fratelui Branham. Până la deschiderea pecetilor, chiar și evangheliștii cu renume mondial l-au tolerat puțin. Dar după deschiderea pecetilor l-au refuzat cu toții. Fratele Branham a zis: „toate ușile s-au închis. Ce să fac acum?” El a vrut să meargă în Alaska, a vrut să se retragă fiindcă toate ușile în toate bisericile au fost închise. Mai rămăsese doar o singură ușă deschisă la un grup în care erau unite mai multe direcții de credință; dar și în acel loc era un amestec de religie cu politică.

De ce spun eu acest lucru? Pentru mine acest sfârșit de săptămână este un jubileu. Acest sfârșit de săptămână, 1 și 2 aprilie vor intra în istoria de mântuire a Dumnezeului nostru. De aceea o reamintesc, pentru ca voi să știți ce importanță are pentru mine; dar întrebarea este: ce importanță are pentru voi? Unde ai fi fost tu fără aceasta? Cred că surorile vor cânta această cântare: „Îndepărtează cortina ca să văd ce ai făcut”. Unde aș fi fost eu astăzi? Tu m-ai primit. Iubit frate, unde ai fi fost tu astăzi? Unde aș fi fost eu? Tu ai fi fost acolo unde ai fost și eu, de asemenea, aș fi fost acolo unde am fost. Dar ce s-a întâmplat? A venit o zi în viețile noastre, o zi în care Dumnezeu ne-a vorbit. Noi n-am avut nevoie de învățături suplimentare, ci fiecare cuvânt care a fost vestit a fost înțeles și descoperit prin Duhul Sfânt. Și anume toți care au crezut au înțeles. S-au întâmplat multe lucruri pentru care noi ar trebui să fim mulțumitori.

Bineînțeles și 19 septembrie era o zi de duminică dimineața. Soarele strălucea și razele lui răspândeau lumina în camera mea, însă în hotel era liniște, oamenii nu se treziseră. Eu m-am aranjat puțin, am vrut să-mi iau Biblia ca să citesc în ea și o aveam deja în mână. Așa cum auziți voi acum vocea mea, mi-a fost spus: „slujitorul Meu, Eu te-am trimis conform Mat. 24:45-47 și te-am hotărât să împarți hrana la timpul potrivit”. Știți voi ce se întâmplă în astfel de momente în interiorul unui om? Până atunci pentru mine Mat. 24 însemna timpul sfârșitului, războaie, vești de războaie, vremuri scumpe, etc. În toți anii trecutului până atunci eu am predicat despre acest Cuvânt din Mat. 24,

dar Domnul Dumnezeu a știut ce a avut de făcut. Frați și surori, astfel de zile nu le poți uita. Pe atunci noi am primit predicile din Edmonton. Fratele Don Bablitz era responsabil pentru trimiterea acestor predici în toată lumea. În acea sâmbătă aproximativ pe la ora 10 el a venit la mine și m-a rugat să avem o discuție. El mi-a spus: „frate Frank, slujba ta este o slujbă mondială. Slujba fratelui Branham este în Scriptură. Dar este și slujba ta în Scriptură?” Atunci eu i-am spus: „Nu vorbi astfel de lucruri!” Dar în următoarea dimineață am auzit aceste cuvinte: „slujitorul Meu, Eu te-am trimis conform Mat. 24:45-47”. Aceste versete au fost scoase în evidență Mat. 24 de la vers. 45 la 47, aceste versete, de la 45 la 47. Dumnezeu știe toate lucrurile. În 3 decembrie bărbatul lui Dumnezeu a zis: „frate Frank, hrana pe care tu trebuia s-o depozitezi este Cuvântul făgăduit pentru acest timp și este conținut în predicile care sunt înregistrate pe benzi. Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi tot restul hranei”. Dumnezeu S-a gândit la toate detaliile pe care le-a spus prorocului Său și mie, prin harul Său. Noi n-am făcut ceva după părerea noastră, ci am făcut totul conform voii lui Dumnezeu pentru acest timp. Noi să purtăm acest ultim mesaj. AȘA VORBEȘTE DOMNUL DUMNEZEU în Cuvântul Său, acestea sunt făgăduințele, și împreună noi putem vedea împlinirea lucrurilor pe care le-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său.

Frați și surori, astăzi noi să fim conștienți de faptul că noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Când am fost în Zürich am citit din Mica 7, că Dumnezeu Își găsește plăcerea în har, în îndurare și nu dorește moartea păcătosului, ci Dumnezeu dorește să dăruiască harul Său. Dumnezeu este dragoste. Dragostea lui Dumnezeu S-a descoperit pe crucea de pe Golgota. Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea! Sâmburele vestirii, esența mesajului lui Dumnezeu este: *Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*. Iar Pavel a putut spune: „*Dumnezeu ne-a încredințat slujba împăcării*” (2 Cor. 5:18). Aceasta este spus pentru toți din toată lumea. Nu este vorba despre fratele Branham, ci este vorba despre Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu și anume despre tot planul lui Dumnezeu din timpul nostru prezent.

Un frate mi-a spus că va avea loc o conferință în America de Sud, unde printre temele principale va fi „tragerea a treia” și alte lucruri. Trebuie să vă gândiți la lucrul acesta. Oameni care așteaptă

revenirea Domnului și ei nu respectă Cuvântul, ei nu deschid Biblia ca să citească și totuși ei susțin că „ceea ce a spus fratele Branham este mai important decât ceea ce este scris în Scriptură”. Voi trebuie să înțelegeți aceasta ca să vedeți cât de orbiți pot fi oamenii. Când fratele Miskys a citit cuvântul despre Moise, m-am gândit că și astăzi mulți pot spune: „noi îl avem pe fratele Branham”. Dar Îl au ei pe Isus? Îl au ei pe Domnul nostru? Au primit ei descoperirea, au primit iertarea, au primit mântuirea, s-au pocăit ei? Sunt ei născuți din nou la o nădejde vie? Nu doar mesaj, ci mesajul lui Dumnezeu: „*vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*”.

Frați și surori, există un mare număr de teme despre care am putea vorbi astfel ca voi să înțelegeți mulțumirea pe care o am pentru harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu. Noi am putea spune cinstit: „eu nu pot aduce absolut nimic. O, Doamne, Tu ești totul”. Oare am putut contribui eu cu ceva? Nu și iarăși nu! Eu am făcut călătoriile așa cum mi-a poruncit Domnul. Am depășit 10 milioane mile de zbor. O viață întreagă, zi și noapte, am trăit pentru un singur scop. Toate cărțile, toate broșurile și scrisorile circulare le-am scris cu mâna. Odată ar trebui să fotografiez teancul de cărți, broșuri și scrisori pe care le-am scris cu mâna mea. Eu mi-am dedicat Domnului tot timpul meu disponibil, zi și noapte, ca să împlinesc scopul pentru care El m-a chemat și m-a trimis.

Să ne întoarcem la cuvântul din Evrei. Domnul a dăruit mult har ca s-o putem primi. Pavel a scos-o în evidență și a spus-o foarte clar în scrisoarea către evrei, că Domnul a intrat în Locul preasfânt ceresc cu propriul Său Sânge și a desăvârșit pentru noi o eliberare veșnic valabilă. Într-adevăr zapisul care ne învinuia a fost rupt, iar pârâșul fraților nu mai are niciun drept să ne pârască. Toate păcatele noastre au fost puse asupra Domnului nostru și doar așa avem noi pacea, și prin rănilor Lui noi suntem vindecați. Acum citim din Evrei 9 unde bărbatul lui Dumnezeu se referă la ceea ce s-a întâmplat în Locul preasfânt ceresc, se referă la chivot și la ceea ce a fost pus în chivot, vorbește despre altar; totul a fost descris foarte exact.

Citim din Evrei 9:7: „*Dar în partea a doua intră numai marele preot, o dată pe an, și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși și pentru păcatele din neștiință ale norodului*”. Citim și vers. 11-12: „*Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut*

prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică”.

Frați și surori, aceasta este vestirea principală a planului de mântuire a lui Dumnezeu. Învățătura este un lucru, dar vestirea Evangheliei este chiar la început: „Mergeți și vestiți Evanghelia în toată lumea și învățați toate popoarele”. Dar mai întâi este evanghelizarea; vestiți Evanghelia: *Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*. Abia după aceea: *învățați-i*. Iar în al treilea rând este *partea profetică* a istoriei de mântuire a lui Dumnezeu. Noi putem spune înaintea Feței lui Dumnezeu că noi am rămas în echilibru. Noi am vestit harul lui Dumnezeu, iertarea, împăcarea cu Dumnezeu, mântuirea deplină. Chiar dacă păcatele voastre ar fi roșii ca sângele să devină albe ca zăpada. Așa a scris-o Isaia în vechime, îndeosebi în Is. 53 unde este scris că El a fost bătut, batjocorit, maltratat și răstignit din pricina noastră. Totul s-a întâmplat pentru pacea noastră, și *sămânța Lui Îi va sluji*. Haideți s-o citim încă o dată din Is. 53 unde ne este spus ce a făcut Domnul pentru noi, ce ne-a pregătit și dăruit El prin harul Său. Is. 53 este capitolul cel mai important din istoria de mântuire.

Din Is. 53, vers. 10: *„Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui”*. Acum citim din Ps. 22:30: *„O sămânță de oameni Îi va sluji („Sămânța Lui Îi va sluji” – lb. germ.)”*.

Sămânța bună sunt copiii Împărăției lui Dumnezeu. După aceea a venit și Dușmanul și a semănat sămânța lui. Sămânța bună sunt copiii lui Dumnezeu. Sunt două feluri de semințe diferite și vor fi și două secerișuri diferite. O dată va fi adunată neghina și după aceea va avea loc și secerișul grâului. Când va avea loc secerișul atunci va fi secerat doar grâu curat. Prin harul lui Dumnezeu noi trăim în timpul chemării afară și a desăvârșirii Miresei. Fratele Miskys a citit și din Apoc. 5:9 unde este scris că biruitorii vor cânta la fel cum a fost cântat la deschiderea pecetilor.

Citim din Apoc. 5:8-9: „*Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o alăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților. Și cântau o cântare nouă și ziceau: «Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam»”.*

Frați și surori, de ce este dat acest ultim mesaj în toate popoarele, limbile și națiunile pe întregul pământ? Toți vor auzi ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru și cei ce sunt din Dumnezeu vor crede Cuvântul lui Dumnezeu și vor accepta ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru, o vor primi și prin harul lui Dumnezeu o vor și trăi. Dumnezeu nu face niciun fel de promisiuni goale. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, toate făgăduințele lui Dumnezeu se vor împlini.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba astăzi. Pentru mine este o zi deosebită, este un sfârșit de săptămână deosebit. Privesc în urmă asupra tuturor acestor ani care au trecut și a lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făcut în toate popoarele și în toate limbile. Cuvântul lui Dumnezeu a fost vestit până la marginile pământului. Dacă ne gândim la faptul că această adunare, această predică este transmisă în 15 limbi, iar după aceea este tradusă și în alte limbi! Un frate mi-a spus astăzi că de pe iphone-ul lui este în legătură directă cu alte 100 de persoane care și ei ascultă în diferite limbi. Nu doar că noi transmitem și alții urmăresc vestirea prin 1700 de conexiuni din 172 de țări, ci la fața locului este dat și redat mai departe. Frații din Abidjan m-au sunat și mi-au spus că au închiriat un stadion unde așteaptă să se adune peste o mie de oameni. Într-un loc sunt adunați 2.500, în alt loc 4.000, pretutindeni poporul lui Dumnezeu este adunat. Fratele Mbie mi-a spus: „frate Frank, oamenii vin, iar noi așteptăm ca aici să se adune 2.500 de oameni, ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu”.

Frați și surori, Dumnezeu a trimis o foamete și oamenii vin de aproape și de departe, pe jos și cum pot ei, doar ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Fratele din Mozambic și frații din Angola, mărturisesc cum pretutindeni au loc adunări mari. Eu aș fi dorit ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze într-un mod supranatural astfel ca chemarea afară să aibă loc în continuare, iar Domnul să-i cheme afară chiar și pe

ultimii. Îi văd pe frații și surorile din Cehia, din România; de pretutindeni ei vin să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Toți de pe tot pământul să fie binecuvântați.

Frați și surori, eu sper ca începând de azi voi să vă rugați și mai mult pentru mine. Dumnezeu să-mi dăruiască și mai multă putere ca să vestesc Cuvântul Lui sfânt și scump, până chiar și ultimii vor fi chemați afară, când însuși Domnul va reveni, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, ca să-i ia Acasă pe ai Săi. Așa cum am subliniat-o deseori din Mat. 25:10, toate fecioarele care au fost pregătite au intrat la Cina de nuntă și ușa s-a încuiat. Frați și surori, primiți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, spuneți „Amin” și spuneți: „O, Doamne, împlinește în mine, cu mine și prin mine fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu”. Toate făgăduințele să fie împlinite în noi, cu noi și prin noi în mod personal. Lui, Dumnezeului atotputernic, singurului Dumnezeu Îi aducem toată cinstea.

Frați și surori, doresc să mai amintesc aceasta. În ultimele zile mi-a venit gândul despre credință și necredință. Cine nu rămâne în credință devine necredincios, iar următorul lucru care vine peste el este idolatria. Mergeți în toată lumea religioasă la toate locurile de pelerinaj și veți vedea că pretutindeni sunt doar idolatrii.

Frați și surori, credința este un cadou din partea lui Dumnezeu. Credința trebuie să devină și devine o putere a lui Dumnezeu. Fratele Branham a spus de mai multe ori: „Necredința este primul și cel mai mare păcat, și anume înseamnă să nu crezi ceea ce a spus Dumnezeu”. Credeți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu și primiți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Faceți așa cum a făcut și Avraam, care nu s-a uitat la situațiile din jurul său, nu s-a uitat la el însuși, ci s-a uitat doar la Acela care a dat făgăduința. Noi trecem prin ispите și încercări. N-au existat niciodată atâtea ispите ca astăzi, în ultimii 55 de ani prin care am trecut. Pretutindeni sunt necazuri, boli și probleme. Dar Domnul Dumnezeu este și astăzi prezent, și prin credință putem merge acasă cu acest răspuns: noi credem așa cum spune Scriptura. Însuși Domnul nostru a spus: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* pentru sufletele voastre” (Mat. 11:28). Pe cine vine la El pe acela nu-l va izgoni afară, ci îi va dărui har să creadă, pentru ca sufletul

lui să-i fie salvat, trupul să-i fie vindecat. Totul s-a împlinit deja pe crucea Golgotei. Sângele Lui acoperă păcatele mele și mă albește, voia mea aparține Dumnezeuului meu.

Domnul să binecuvânteze această adunare și pe toți cei ce din toată lumea care urmăresc vestirea. De aici îi salutăm pe toți până la marginile pământului, toate popoarele și toate limbile, toți să fie incluși în acest ultim mesaj al chemării afară, al pregătirii și al desăvârșirii Bisericii întâilor născuți. Îi mulțumesc Dumnezeuului nostru fiindcă eu am putut trăi această zi împreună cu voi și Dumnezeu a avut mult răgaz cu mine, cu noi toți. Lui, Singurului Dumnezeu, Îi aducem cinstea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Le rugăm pe surorile noastre să vină și să cânte această cântare minunată: „înlătură perdeaua ca să văd ceea ce ai făcut Tu pentru mine”. În Ioan 19:30 Domnul nostru a strigat: „*S-a isprăvit!*”, și îndată perdeaua dinlăuntru Templului s-a rupt în două, de sus până jos. Calea spre Locul preasfânt este liberă, iertarea, harul și mântuirea ne-au fost dăruite nouă tuturor. Toți cei ce sunteți de curând în mijlocul nostru rugați-L pe Dumnezeu ca să vă descopere totul prin harul Său.

În timp ce ne plecăm capetele și ne rugăm ne deschidem inimile înaintea lui Dumnezeu, dacă mai este cineva în mijlocul nostru care mai are anumite probleme, care încă nu poate crede, fie că este vorba de iertarea păcatelor, de vindecare sau descoperirea Cuvântului; indiferent ce ar fi, frați și surori, Dumnezeu este credibil, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este «Da» și «Amin». Ceea ce a spus Dumnezeu El o împlinește și se împlinește cu noi toți. Sunt unii în mijlocul nostru, îndeosebi tineri, care doresc să-și predea viețile lor Domnului? Noi cântăm o cântare și între timp aveți posibilitatea să veniți în față, iar noi ne putem ruga pentru voi.

Eu citesc un Cuvânt din Isaia 1, așa este scris și așa credem. Is. 1:18-20: „*Veniți totuși să ne judecăm, zice Domnul. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna. De veți voi și veți asculta, veți mânca cele mai bune roade ale țării; dar de nu veți voi și nu veți asculta, de sabie veți fi înghițiți, căci gura Domnului a vorbit*”.

Ascultarea este legată cu credința. Nu împotrivirea.

Mă adresez vouă tinerilor și tuturor. Unii spun: eu n-am omorât pe nimeni și n-am făcut cutare sau cutare rău. Dragii mei, noi ne-am născut deja despărțiți de Dumnezeu în această lume. De aceea noi avem nevoie de salvarea sufletului nostru. Cine va chema Numele Domnului acela va fi salvat. Așa este scris și așa o și credem. Așa cum este scris în Ioan 1:12: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul și puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Credeți din toate inimile voastre că Sângele Mielului lui Dumnezeu a curs și pentru voi spre iertarea păcatelor noastre. Primiți iertarea prin credință.

Am încă o întrebare pe care o adresez tuturor: puteți voi toți să credeți din toată inima voastră ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru timpul nostru prezent? Amin. Amin. Toată lumea s-o vadă că noi toți credem din toată inima noastră.

Iubite Domn, Tu ești Mântuitorul nostru, Tu ai iubit această lume, ne-ai iubit pe noi. Toți aceștia au venit acum în față ca să Te primească pe Tine. Tu Mielul lui Dumnezeu, Tu Ți-ai vărsat Sângele Tău, iar noi Ți mulțumim din toată inima noastră pentru acest fapt. Iubite Domn, iartă toate păcatele noastre, toate fărădelegile noastre, iartă-ne pe noi toți. Te rugăm iartă-ne toate păcatele necredinței. Pentru ca prin credință noi să auzim, să primim și să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, astfel încât să ne fie descoperit totul și să avem parte de tot ce faci Tu, o Doamne, în timpul nostru. Iubite Domn, Tu ești Dumnezeul nostru, iar noi suntem poporul pășunii Tale, suntem turma mâinii Tale. Ți mulțumesc din toată inima pentru acești 55 de ani de slujbă pe care mi i-ai dăruit. Ți mulțumesc din toată inima pentru toți frații și toate surorile din toate popoarele, limbile, națiunile și de pe toate continentele care Te cred pe Tine. Așa cum este scris în Isaia și cum a spus-o și Pavel: care cred mesajul lui Dumnezeu. Așa cum este scris în Isaia 53 și în Rom. 10:16: „*Cine a crezut propovăduirea noastră?*”. Este mesajul Tău, este vestirea Ta, este ultimul mesaj înaintea revenirii Tale. Cui i-a fost descoperit brațul Domnului? Tuturor aceluia care Te-au crezut pe Tine le va fi descoperit brațul Domnului. Dreapta Domnului este înălțată și dreapta Domnului este biruitoare. Lăudat și slăvit să fie Domnul și Dumnezeul nostru!

Dragii mei, toți care sunteți aici în față, primiți totul prin credință, aceasta este ziua pe care Domnul v-a dăruit-o vouă. Primiți iertarea prin credință, mulțumiți-I Domnului din toată inima voastră și El va face totul bine în viețile voastre. O, Doamne Dumnezeule atotputernic, împreună, noi Ți-i dedicăm pe toți aceștia care și-au dedicat viețile lor Ție. O, Dumnezeule, aceasta să fie acea zi pe care Tu ai făcut-o pentru noi toți din toată lumea. Ție Îți aducem cinstea și rugăciunea în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

O, Doamne Dumnezeule atotputernic, fii cu noi, dăruiește-ne pacea și binecuvântarea Ta în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.